

VĀRSMAS, LŪGŠANAS, MEDITĀCIJAS

*

Suche nach dem Licht des Weges!

Meklē ceļā gaismu!
Taču tu meklēsi velti,
kamēr pats neklūsi par gaismu.

Veltījums Marijai Šteinerei

*

Ich möchte jeden Menschen...

Es gribētu ikvienu cilvēku
No kosmosa gara aizdegt,
Lai viņš kļūtu par liesmu
Un ugunīgi atraisītu
Savas būtnes būtību.
Citi gribētu
No kosmosa ūdeni smelt,
Kas liesmas nodzēš
Un visu būtisko apslāpē
Cilvēka dvēseles dzīlēs.
Kāds prieks, kad cilvēkliesma
Kvēlo pat būdama mierā!
Kāds rūgtums, kad cilvēks jūtas
Sasaistīts,
gribēdams darboties.

*

Ideen sind für Anthroposophie...

Antroposofijai idejas ir
no mīlestības darināti trauki,
kuros no garīgām pasaulēm
garīgā veidā
tiek ieguldīta
cilvēkbūtne.

No antroposofijas staro
patiesā cilvēciskuma gaisma,
apņemta ar mīlestībā veidotajām domām.

Un atziņas ir tikai forma,
ar kuru tiek radīta iespēja
patiesības garam no kosmiskām tālēm
ienākt cilvēku sirdīs, lai no tām
varētu caurgaismot viņu domas.
Un, tā kā antroposofija var
patiesi tikt izprasta tikai ar mīlestību,

tad tā arī rada mīlestību,
ja vien cilvēki aptver tās patieso būtību.

*

Es ruhen in der Zukunft Schoß...

Nākotnes klēpī dus
Manai dvēselei
Labās un sliktās lozes.

To labo, kas ar mani ik dienas notiek,
Es gribu ievērot;
Tajā man parādās tas,
Ko Dievi no manis iztaisījuši.

To slikto, kas dažreiz man tiek,
Es gribu izturēt.
Tajā man parādās tas,
ko es pats no sevis varu iztaisīt.

Es pateicos savam labajam liktenim
Par to, kā es dzīvoju pašlaik.
Es pateicos manam stiprumam ļaunajos laikos
Par spēku, kas var mani dzīvē vest augšup.

Kurš domā, ka tikai labais liktenis veicina,
Ka sliktais tikai saliec,
Tas redz nevis gadu, bet tikai dienu.

Padevības lūgšana

Ergebenheitsgebet

Lai kas mani sagaidītu,
Lai ko man nestu nākamā stunda,
Nākamā diena –
Ja tas ir kaut kas man pilnīgi nezināms,-
Es nevaru ar savām bailēm,
Ar savām bažām to izmainīt.
Es sagaidu to pilnīgā iekšējā mierā,
Ar dvēseles ezera spoguļgludu virsmu.
Bailes un bažas
Aizkavē mūsu attīstību;
Ar baiļu un bažu viļņiem
Mēs atgrūžam to, kas vēlas
Ienākt mūsu dvēselē no nākotnes.

*

Ich trage Ruhe in mir...

Es nesu sevī mieru,
Es nesu pats sevī
Spēkus, kas stiprina mani.
Es gribu piepildīt sevi
Ar šo spēku siltumu,
Es gribu caurstrāvot sevi
Ar savas gribas varu.
Un sajūst es gribu,
Kā plūst miers
Cauri visai esmei manai,
Ja es sevi stiprinu,
Rodot mieru kā spēku
Ar savas tieksmes varu.

*

Ich schaue in die Finsternis...

Es raugos tumsā:
Tajā rodas gaisma,
Dzīva gaisma.
Kas ir šī gaisma tumsā?
Tas esmu es pats savā īstenībā.
Šis īstais Es
neparādās manā Zemes esamībā.
Es esmu tikai tā tēls.
Taču es to atkal atradišu,
kad es,
ar labo gribu pievērsies garam,
Būšu izgājis
cauri nāves vārtiem.

*

Freudige Erlebnisse...

Priecīgi pārdzīvojumi
ir likteņa dāvanas,
kuru vērtība ir redzama tagadnē.
Turpretī ciešanas
ir atziņu avots,
kuru nozīme atklāsies
nākotnē.

*

Vater, der Du warst, bist und sein wirst...

Tēvs, Tu, kas biji, esi un būsi
Mūsu būtnes visdziļākajās dziļēs!
Tavs vārds tiek godāts un cildināts ikvienā no mums;
Tava valstība izplatās mūsu darbos;
Tavu gribu mēs piepildām savās dzīves gaitās,
kā Tu, o Tēvs, to esi ielicis mūsu visdziļākajā dabā;
Gara barību Tu piedāvā mums pārpilnībā
mūsu dzīves mainīgajos apstākļos;
Ļauj mūsu žēlastībai pār citiem
kļūt par izlīdzinājumu mūsu apgrēcībai
pret mūsu pašu būtību;
Kārdinātājam Tu neļauj darboties mūsos
pāri mūsu spēku robežai,
jo Tavā būtībā nevar pastāvēt nekāds kārdinājums.
Jo kārdinātājs ir tikai māns un maldinājums,
no kura Tu, o Tēvs,
mūs caur savu atziņu gaismu izved ārā.
Tavs spēks un godība
darbojas mūsos mūžīgi mūžos.
Amen.

Abends- und Morgenmeditation

Vakara meditācija

Es nesu savu sāpi
Rietošai Saulei,
Lieku visas savas rūpes
Tās kvēlojošajā klēpī.
Mīlestībā šķīstītas,
Gaismā pārveidotas,
Tās atgriežas atkal
Kā veicinošas domas,
Kā spēks
Upurprieģīgiem darbiem.

Rīta meditācija

Uzvarošais Gars!
Caurliesmo
Biklo dvēseļu nespēku,
Sadedzini patmīlu,
Aizdedz līdzcietību,
Lai pašai dziedība –
Cilvēces dzīvinošā straume –
Bango
Kā garīgās
Atdzimšanas avots.

*

In dir lebt das Menschenwesen...

Tevī dzīvo cilvēkbūtne,
Kas raugās Dievā vaigu vaigā, kas ir mūžīga,
Un kas pieder septiņu dižo Garu lokam.

Tā stāv pāri visam, kas tevī
Ir dusmu vai baiļu apmāts
Tā valda ar augšējās pasaules spēkiem
Un tai kalpo apakšējās pasaules spēki.

Tā pārvalda pašas dzīvību un pašas
Veselību un var to arī pie citiem.

To nekas nevar pārsteigt;
tai nevar gadīties nekāda neveiksme;
tā nevar tikt mulsināta vai pārvarēta.

Tā pazīst pagājušā, tagadējā un nākamā būtību.
Tai pieder atmošanās no mirušajiem
un nemirstības noslēpums.

Krāsu meditācija

Farbenmeditation: „In der Finsternis finde ich Gottes Sein...”

Tumsā es atrodu Dieva esmi,
Rožu sārtumā rodu es dzīvības avotu,
Ētera zilgmē mīt gara ilgas,
Dzīvā zaļumā elpo dzīvība pati,
Zelta dzeltenā spozmē domu skaidrība staro,
Uguns sarkanā kvēlē sakņojas gribas stiprums,
Saules baltajā mirdzumā atklājas
manas būtības kodols.

Slimajam

O Gottes Geist erfülle mich...

O Dieva gars, piepildi mani
Piepildi mani manā dvēselē;
Manai dvēselei dāvā stipru spēku,
Stipru spēku arī manai sirdij
Manai sirdij, kas tevi meklē,
Meklē dziļās ilgās
Dziļās ilgās pēc veselības
Pēc veselības un drosmes
Drosmes, kas manos locekļos plūst
Plūst kā cēla Dieva dāvana
Dieva dāvana no tevis, o, Dieva gars,
Dieva gars, piepildi mani.

Mirušajiem

Fühlet, wie wir liebend...

Jūtiat, kā ar mīlestību
vēršam skatienus mēs augšup –
turp, kur jūs pie citiem darbiem
esat pašlaik aicināti.

Sūtiat savus gara spēkus
mums, uz Zemes palikušiem,
dzirdiet mūsu klusās lūgšanas,
kuras mēs jums pakaļ sūtam.

Mūsu Zemes darbiem vajag
gara Zemes stipros spēkus,
ko no mirušajiem draugiem
pateicībā saņemt ceram.

Meditācija par mirušajiem

Geliebte Seele...

Mīlotā dvēsele,
Es gribētu ietēpt tevi
Manas mīlestības tērpā,
Lai tā sasilda tevi aukstumā,
Lai tā atdzesē tevi svelmē,
Lai tā apgaismo tev ceļu
Caur gara tumsu
Pie gara gaismas.
Dzīvo gaismas pārņemta,
Mīlestības nesta
Augšup.
Un lai mēs esam viens –
Tu manī
Un es tevī.

(Pēc vairāku līdzīgu R.Šteinera meditāciju motīviem)